

Hüznün Şarkısı

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 19 Şubat 2017

Yoksul nidalar dökülüyor yüreğimin dilencisinden
İsraf ettiğim zamana aslında tüm isyanım
Bir de sükûnun peşi sıra adımladığım
İçimdeki bayırların en tepesi.

Konuşluyum madem maziye
Yakıp yıkmayı maharet bilenlere bir rahmet de
Benden:
Hani beni benden eden onca kayıp siluet;
Ruhumun zehri,
Yüreğin közü,
Aşka asalet yüklemek olmalı oysa
Kalkmadan önce yüreğin naşı.

Bir sırrın paylaşımı,
Sınırsız öfkelerin suçu mu ne,
Dercesine bir ferman:
Gizli gizli sevmelere dair aslında
Sair özlem,
Yine buruk yine bayat bir seferi nidası,
Gönlün suresinde ansızın peyda olan o telaş,
Yıkıp yakmaya namzet belli ki
Her faniden bana miras.

Bir de sokulduğum kucağı bilinmez:
Bilip bilmemek arasında nakşeden şu beyhude kalemin:
Dirliğe nail olmaksızın tek dileğim,
Beklemedeyim açık pencerenin nazarında
Ellerimden uçup kaçarcasına
Yine de tehir ettiğim şanı mutluluğun:
Adı olup kendisi kayıp sürgün bir cümlede,
Boydan boya bezeli imgelerle ölmeyi dileyen...

Anlamlar dökülüyor zamandan,
Zaman da telaşlı ve paytak;

An'dan ırak bir boyuttayım
Mekânın dirliğinden yoksun,
Yoksulluğun kubbesinde bir derviş ağrısı
Derinde çok derinde;
Anlam olmam an meselesi.

Anlam veremediklerim hepten secde ettiğim
Yine gönlün sükûtuna dair bir eksiklik
Bir niyazımda bir de yürekte dingin bir rahle kıvamında
Minvalindeyim aykırı bir ömrün
Sevip de sevmeyi arz ettiğim garip bir ritim
Yine içselleştirdiğim evrenin öfkesi:
Gidip gelmelere dair her yeni gün her yeni evre,
Mukozamda sair gölge
Bir gizemi bir de benliği örtercesine
Kıyamet habercisi o izdihamda hala düştüğüm peşi sıra
Kurak bir iklim tadındayım
Bir de hüzne namzet bir gök gürültüsü
Az sonra şakırdayacak hüznün şarkısı.